

תת"ע 9448/10/13 - מדינת ישראל נגד ראיד אבו לבן

25 מרץ 2014

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תתע"א 9448-10-13 מדינת ישראל נ' אבו לבן
בפני כב' השופטת מגי כהן
המאשימה
נגד
הנאשמים
מדינת ישראל
ראיד אבו לבן

ב"כ המאשימה: עו"ד לביא

ב"כ הנאשם: עו"ד קישאוי

הנאשם נוכח

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר מייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות בניגוד לסעיף 62 (3) לפקודת התעבורה ותקנה 169 ב לתקנות התעבורה.

מכתב האישום עולה כי בתאריך 09.10.13 בשעה 01:25 או בסמוך לה נהג הנאשם ברכב פרטי מ.ר 70-052-05 (להלן: "הרכב") בכביש 40 ק"מ 265 צומת רחובות החדשה, בהיותו שיכור בכך שריכוז האלכוהול באוויר בליטר נשוף הינו 785 מיקרוגרם.

בישיבת ההקראה שהתקיימה 23.12.2014 כפר הנאשם באמצעות ב"כ בשכרות עצמה, בכמות שנמדדה, במיומנות השוטרים, באופן הפעלת המכשיר, בכיול ובתקינות המכשיר ומודה בנהיגה.

פרשת תביעה :

מטעם המאשימה העידו ע"פ הסדר :

זילברשפורן אשר (להלן: ע"ת/1) ערך דו"ח זכ"ד ת/1.

ע"פ ת/1 - הבחין ברכב מגיע מכיוון רחובות, סימן לנהג לעצור, הריח ריח חזק של אלכוהול, וביצע לנאשם בדיקת נשיפון

עמוד 1

שהראתה אינדיקציה לשכרות ובסיומה העביר אותו לשוטרת ליטל אשכנזי.

בחקירתו, השיב כי הרכב נעצר בשעה 01:25, והוא לקח את הפרטים הראשוניים של הנהג לא יודע באיזה שעה העביר את הנאשם לשוטרת.

רס"ב מימון מיכל (להלן ע"ת/2) מפעילת הנישוף באמצעותה הוגשו פלטים מקורים של בדיקת הנאשם - ת/2, העתק צילומי בדיקת כיוול ובדיקה עצמית בתחילת משמרת- ת/3, העתק צילומי בדיקת כיוול ובדיקה עצמית בסיום משמרת- ת/4, העתק תעודת בלון - ת/5, דין וחשבון - ת/6, העתק צילומי יומן הפעלה- ת/7.

במהלך עדותה הוסיפה, כי הבדיקה בוצעה בשעה 01:50 ושהיא אישית, לא שמרה על הנהג 15 דקות.

במהלך עדותה הוסיפה, כי בעת הבדיקה לא נכח איש בטווח שלו ושלה.

אשכנזי ליטל (להלן עת/3) ערכה דו"ח הזמנה לדין - ת/8, דוח עיכוב - ת/9, דוח פעולה - ת/10, דוח פעולה איסור נהיגה בשכרות ת/11, הודעה בהתאם להלכת ארביב - ת/12.

העדה סיפרה שביצעה מחסום לבדיקת שכרות, החלה לטפל בנאשם כי הייתה אינדיקציה לשכרות ולאורך כל האירוע הייתה עם עת/1. את שעת עיכובו לקחה מהשעון שלה אולם שעת מילוי הדוחות נלקחה ממכשיר הנישוף. ביחס לבדיקת מאפיינים שמילאה התייחסה לעובדה כי הנאשם החטיא פעמיים הבאת אצבע לאף, פעם פגע בעין ימין ופעם בשמאל, לא הצמיד עקב לאגודל ומעד.

מוסיפה כי הנאשם סיפר שהוא משתמש באדולן, אך אינה זוכרת שאמר לה שהוא נכה 75%.

וכי מרגע שהופסקה נהיגתו ועד העברתו הנאשם היה צמוד אליה ובהשגחתה, והיא יודא שאינו אוכל, שותה, מקיא או מכניס דבר לפיו עד להעברתו (עמ' 6 שורה 4, 6 ו ת/11). הסבירה שלא רשמה התרשמות כללית מאחר ומדובר בהתרשמות אישית (עמוד 5 שורות 25-26). וסיום בדיקת מאפיינים מעבירה את הנהג למפעילת הנישוף מיכל (עמ' 5 שורות 28-29 ות/10, ת/11).

ב"כ התביעה מגיש בהסכמה: כרטיס מכשיר - ת/13, טופס ביקורת תקופתית - ת/14, תע"צ- לתקינות המכשיר - ת/15 (עמוד 9 שורה 13, 16).

פרשת ההגנה:

ב"כ הנאשם הודיע כי הנאשם בחר שלא להעיד.

דין והכרעה:

לאחר ששמעתי את עדי התביעה, שקלתי את טענותיהם, התרשמתי מהופעתם בבית המשפט ועיינתי במסמכים שצורפו,

מצאתי כי עדותם של השוטרים תואמת את נסיבות האירוע והמסמכים שערכו כוללים את מלוא הפרטים שיש בהם כדי לבסס את הרשעת הנאשם, על כן הגעתי למסקנה כי יש להרשיע את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום, מאחר והעובדות כתב האישום הוכחו בפניי מעל לכל ספק סביר ואנמק :

אין מחלוקת כי הנאשם נהג בזמן במקום.

מעדות עת/1 עולה כי בעת שנעצר הנאשם, נערכה לו בדיקת נשיפון אשר הראתה אינדיקציה לשכרות (ראה עמ' 2 לפרוטוקול שורה 18 ות/1 שורות 4-5).

מעדות עת/3 בוצעה לנהג בדיקת מאפיינים שהצביעה על כך שהנאשם היה שיכור במועד האירוע, במבחן הבאת האצבע אל האף החטיא הנאשם פעמיים, הוא פגע פעם בעין ימין ופעם בעין שמאל, במבחן עקב לאגודל לא הצמיד עקב לאגודל ומעד.

הנאשם מודה כי שתה שני בקבוקי בירה (מפנה לעמוד 5 לפרוטוקול שורות 28-30, ות/11 סעיף 7 ב+ וכן לתחקור חשוד סעיף 2 ב').

טענת ב"כ הנאשם בנוגע למבחן הליכה על הקו דינה להידחות מאחר והטיעון לא נתמך בכל מסמך המוכיח כי לנאשם נכות בשיעור 75%.

התביעה הוכיחה כי מכשיר הינשוף היה תקין ומתוחזק כדון (מפנה לעמ' 9 לפרוטוקול שורה 13, 16) המכשיר כויל, הכיול היה תקין, שנערכה בדיקה עצמית לפני ואחרי משמרת, בוצעה החלפה של הפיה, האירוע נרשם ביומן הפעלה (מפנה לעמוד 4 לפרוטוקול שורות 1-8, ת/3, ת/4, ת/5, ת/6, ת/7), מכשיר הינשוף הופעל ע"י מפעיל מוסמך, ובבדיקה ינשוף שנערכה לנאשם נמדדה כמות של 785 מיקרוגרם (מפנה לת/2).

ביחס לטענת ב"כ הנאשם באשר לחוסר האחידות בעניין ריח האלכוהול באם היה ריח חזק או קל הרי המדובר בהתרשמות אישית של כל אחד מעדי התביעה, דבר זה מחזק שלא בוצע תיאום בין גרסאות השוטרים .

הטענה שהעלה ב"כ הנאשם כי בסעיף 1 ג' בוצע תיקון בשעה, העידה השוטרת שלא בוצע תיקון (מפנה לעמוד 8 לפרוטוקול שורה 3, 5) ומעיון במסמך המקורי נראה כי לכל היותר ישנה הדגשה של הספרה 5 בלבד.

דין הטענה שהעלה ב"כ הנאשם בעניין פער הזמנים - (2 - דקות) להידחות על הסף, מעיון בסדר הפעולות הכרונוולוגי שביצעו עדי התביעה בעת האירוע עולה חד משמעית שהיה רצף בפעילות ללא נתק. הנאשם הועבר מידי השוטרת ליטל לידי השוטרת מיכל בשעה 01:48 ובכל הזמן הזה כפי שצוין היה תחת השגחתה (מפנה לת/6 סעיף 4, ות/10 שורות 9-11 ושורות 14-15). כמו כן ניתן לראות מת/2 שהשעה 01:50 הינה זמן תחילת הבדיקה, כך שמטבע הדברים זמן ההעברה וזמן תחילת הבדיקה אינם באותה נקודת זמן.

הנאשם שבחר לא להעיד, ויש בכך כדי לחזק את גרסת התביעה וזאת לפי ס' 162(א) לחסד"פ.

מכלול הראיות שהובאו בפני בית המשפט באמצעות עדי התביעה בדיקת נשיפון, בדיקת המאפיינים, הודעת הנאשם ששתה 2 בקבוקי בירה, בדיקת ינשוף מעידה על כך שהנאשם נהג היה שיכור.

לסיכום, שוכנעתי כי התביעה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את העבירה והחלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים בניגוד לסעיף 62 (3) לפקודת התעבורה ותקנה 169 ב לתקנות התעבורה.

החלטה

נקבע מועד לטיעונים לעונש ליום 2.6.14 בשעה 08.30.

נוכחות הנאשם חובה.

הנאשם רשאי להפקיד רישיון נהיגתו במזכירות בית המשפט היום.

ניתנה והודעה היום כ"ג אדר ב תשע"ד, 25/03/2014 במעמד הנוכחים.

מגי כהן, שופטת